

Lluc txoria

Baso sorgindu batean Lluc txoria bizi zen. Zuhaitzen hostoek eguzki-izpiekin jolasten zuten, eta erreken kantuak aire freskoa betetzen zuen. Lluc txoria txori txiki eta bizia zen, harribitxi preziatuak gogorarazten zituzten kolore biziko lumaz osatua. Alaia eta jostalaria izan arren, Lluc txoriak arazo handi bat zuen: ez zekien nola eraiki bere habia.

Basoan, txori guztiak maisuak ziren habiak eraikitzeko artean. Adarrak, hostoak, lastoa eta baita belar hostoak ere erabiltzen zituzten zuhaitz altuetan etxe eroso eta seguruak sortzeko. Hala ere, Lluc txoriak, saiatzen zen bakoitzean, adar nahasiak eta habia formarik gabe amaitzen zuen.

Goiz batean, Lluc txoria berriro ere bere habia egiteko borrokan ari zela, Marta txoria agertu zen, zozo bat, abesti melodioso eta lasaigarria zuena. Marta txoriak, Lluc txoria arazoetan ikusita, laguntzea erabaki zuen.

Kaixo, Lluc txoria! Zure habia eraikitzen lagundu nahi dizut. Begira nola ehuntzen ditudan adarrak arretaz eta astiro – abestu zuen Marta txoriak.
Lluc txoriak Marta txoria arretaz behatu zuen trebetasunez bere habia

ehuntzen zuen bitartean, baina gauza bera egiten saiatu zenean, adarrak oinetatik irrist egin zitzaizkion. Lluc txoriaren frustrazioa handitu egin zen, eta triste sentitzen hasi zen.

Egun hartan bertan, basoan zehar helbururik gabe zihoala, Lluc txoriak Pep txoria ezagutu zuen, okil sendo eta trebea, basoa bere pikokadarekin oihartzuna eragiten zuena. Pep txoriak, Lluc txoriaren tristura ikusita, laguntza eskaini zion.

Zatoz, Lluc txoria, erakutsiko dizut nola erabili zure indarra adar lodienak eusteko! – esan zuen Pep txoriak ahots sakon eta lasai batean.
Pep txoriaren aholkuak gorabehera, Lluc txoriak ezin izan zuen habia egonkor bat eraiki. Bihotz astunarekin, basoaren gorenera hegan egin zuen, non Nina hontza bizi zen, bere jakinduria eta ulermenagatik ezaguna.

Nina hontzak, bere begi zorrotzekin eta ahots lasaiarekin, arretaz entzun zuen Lluc txoriaren istorioa. Une batzuk hausnartu ondoren, aholku batzuk eman zizkion:

Lluc txoria, txori bakoitzak bere estiloa du habia eraikitzeko. Ez saiatu besteek bezala egiten. Erabili ikasitakoa eta konbinatu zure esentzia bereziarekin.

Nina hontzaren hitzek inspiratuta, Lluc txoriak beste aukera bat ematea erabaki zuen. Oraingoan, ordea, gustuko zituen elementuak sartzea erabaki zuen: lore-petaloak gehitu zituen apaingarri gisa, hosto leunak erosotasunerako eta baita bere luma bat ere habiaren sinadura pertsonal gisa.

Pazientziaz eta maitasunez, Lluc txoriak bere habia eraiki zuen. Pixkanaka, habiaren forma hartzen hasi zen, benetako etxe bihurtuz.

Azkenik, ordu askoko lanaren ondoren, Lluc txoriak bere habia amaitu zuen. Artelan bat zen, kolorez betea eta bere estilo propioa zuena, bere nortasun alai eta sortzailea islatzen zuena.

Basoko beste txoriak, harrituta eta miretsita, Lluc txoriaren habiaren inguruan hegan egin zuten, bere edertasuna eta originaltasuna goraipatuz. Lluc txoriak, orain bere lanaz harro, ulertu zuen gakoa bere buruarekin leial izatea eta bere trebetasun bereziak erabiltzea zela.

Egun hartatik aurrera, Lluc txoria basoko txori guztientzat adibide bihurtu zen. Txori gazteen irakaslea zen, beren esentzia propioa habiak eraikitzean txertatzen irakatsiz.

Eta horrela, Lluc txoria pozik eta asebete bizi zen bere etxe koloretsu horretan, lagunez eta miresleez inguratuta. Ikasi zuen, zailtasunak izan arren, benetakoa izateak eta irmotasunez lan egiteak beti emaitza zoragarriak ekartzen dituela.

Hau da Lluc txoriaren istorioa, oroigarri bat guztiok bakarrak garela eta, ahaleginarekin eta besteen laguntzarekin, gauza handiak lor ditzakegula. Lluc txoriak baso osoari irakatsi zion, batzuetan, gauzak gure erara egiteko modua dela guztien artean ederrena.